

EL SOMNI DE NA XISPA

Hi havia una vegada un poblet anomenat Arc de Sant Martí, amb les seves casetes de pedra i el seu preciós camp de gira-sols. Entre tots n'hi havia un que destacava per la seva solidaritat. El seu nom era Xispa i li encantava llegir.

Somiava poder viatjar algun dia i conèixer tots els llocs que apareixien en els llibres. Però això era impossible per a una planta, no podria viure si l'arrenquessin de la terra.

No obstant això, tots tenim una cosa màgica dins que es diu imaginació. Gràcies a ella podia recórrer cada racó del món.

El dia que començava l'estiu, se celebrava a Arc de Sant Martí la Festa de les Flors. Tots els gira-sols es pentinaven els seus pètals i assajaven per al gran ball.

A na Xispa li encantava ballar, però sempre ho feia amb molta cura: —Em fa por que em caiguin les pipes, pot ser que algú les necessiti per alimentar-se.

—Que solidària ets Xispa! Sempre estàs pensant en ajudar els altres - li deien.

Quan es va fer de nit i la festa va acabar, un grup d'oques, que venien des de molt lluny, van passar volant per Arc de Sant Martí. Entre els ocells hi havia en Fito.

Portaven moltes hores volant sense parar i en Fito tenia molta son. Sense adonar-se, es va adormir mentre volava, i a poc a poc va anar caient. De sobte, boooomm!, va xocar contra les branques d'un arbre i va caure al costat de na Xispa!

—Ahhhhh! Què m'ha passat? On soc?

—Tranquil petit— li va dir na Xispa— Estàs bé? Et fa mal alguna cosa?

En Fito s'havia trencat una ala i no podia continuar el seu viatge.

—Estava molt cansat, vaig començar a volar molt a poc a poc i em vaig quedar l'últim del grup. Ningú m'haurà vist caure, i fins que no acabi l'estiu no podran venir a buscar-me. Estaran molt preocupats per mi!

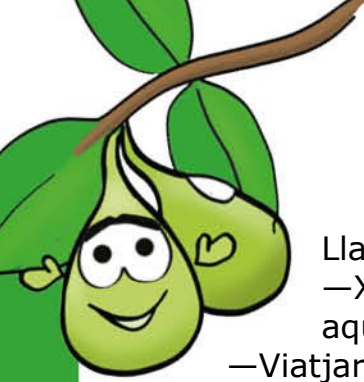
—Els enviarem un missatge amb el següent grup d'oques que passi per aquí dient-los que estàs bé. Et quedaràs amb mi fins que la teva ala es curi, jo et cuidaré— li va dir na Xispa.

En Fito va passar a Arc de Sant Martí tot l'estiu. A na Xispa li encantava escoltar en Fito, ell havia viatjat per tot el món i li explicava totes les coses que havia descobert.

Quan va acabar l'estiu, en Fito, que ja estava recuperat, havia de deixar Arc de Sant Martí. Llavors se li va ocórrer una gran idea. Seria una sorpresa per na Xispa!

L'endemà un munt d'oques van arribar volant. Van donar les gràcies a na Xispa per ser tan solidària i cuidar en Fito.

Na Xispa estava molt contenta perquè en Fito tornava a reunir-se amb el seu grup, però també molt trista perquè havien de separar-se.

CONTE

Llavors en Fito li va dir:

—Xispa, no estiguis trista, viatjaràs amb mi i coneixeràs tots aquests llocs que sempre has somiat visitar.

—Viatjar? Però Fito, jo no puc moure'm d'aquí, soc un gira-sol.

—Però hi ha moltes maneres de viatjar, Xispa. Tu tens alguna cosa que m'ha alimentat durant tot l'estiu, les teves pipes!

—Les meves pipes? Per què les vols?

—Sí, me les emportaré amb mi i les aniré escampant per tots aquests llocs pels quals passaré durant el meu viatge. En ells naixeran nous gira-sols gràcies a tu. Així el teu somni s'haurà complert. A més, ajudaràs molts animals a alimentar-se.

Na Xispa estava feliç, havia estat solidària, havia ofert la seva ajuda a qui la va necessitar i sempre va pensar en els altres abans que en ella mateixa, per això va arribar el dia en què el seu somni es va complir.

